

Szociális gondozó és ápoló tanulók szakmai beszámolója

A projekt résztvevői közül ketten voltunk szociális gondozók és ápolók. Mi osztálytársak is vagyunk, és barátok is, ezért nagyon örültünk, hogy mindketten utazhattunk. Azt már az itthoni felkészítés alatt mondták a tanárok, hogy mi majd helyben, Waldkirchenben fogunk dolgozni, és nem kell majd utaznunk és ennek akkor nagyon örültünk.

A kiutazás nagyon fárasztó volt, és alig vártuk már, hogy a szállásra érjünk. A szobákat gyorsan elosztottuk, mi az osztálytársammal kerültünk egy kétágyas, szép, tágas szobába.

Másnap közösen kerestük fel a munkahelyünket a kísérő tanárokkal. A St. Gisela Idősek Otthonában dolgoztunk. Elég messze volt a panziótól, és a városban nagyon sok volt az emelkedő, ráadásul nem jártak buszok, így minden nap majdnem egy órát kellett volna gyaloglással töltenünk, de szerencsére Velner Tanárnő minden nap elvitt bennünket autóval, és sokszor értünk is jött.

Az első héten nem éreztük olyan jól magunkat sajnos, nem erre a fogadtatásra számítottunk. Rajtunk kívül is voltak tanulók, és sajnos a társammal külön kerültünk egy másik szintre, és ezért csak az ebédszünetben találkozhattunk. Ráadásul egyszer el is késtünk, amiért kérdőre is vontak bennünket, az nagyon rossz volt. Szigorúan vették a napközbeni szüneteket is.

Minden nap kaptunk ebédet, de az nem ízlett nekünk. Az otthon vezető ápolónője észrevette, hogy nem nagyon esszük meg az ebédet, így a következő naptól félretettek nekünk a lakók reggelijéből. Ez nagyon jólesett.

A nyelvi nehézségek miatt eleinte csak nagyon nehezen értettük meg egymást az ott dolgozókkal. Mutogattak ránk, nem voltak elég türelmesek, nem mutatták meg nekünk, hogy mit kellene csinálni, nem kaptunk önálló feladatot. Később derült csak ki számunkra, hogy ők úgy gondolták, az első hét a hospitálásé.

A második héten aztán már engedtek dolgozni minket. Engedték, hogy mosdassuk, emeljük az ápolókat, hogy ágyazzunk. Végig felügyelet mellett dolgoztunk, de legalább csinálhattuk, azt éreztük, értelmesen telnek az órák.

A harmadik héten bővült a feladatkörünk, már etettük is a gondozottakat. Ők is érdeklődőbbek voltak, kérdezgettek minket, és bár nem mindig értettük meg őket, nagyon kedvesek voltak. Volt két néni, akiket nagyon megkedveltünk, velük többször beszélgettünk. Mivel jobban ment a kommunikáció, ezért az ápolókkal is jobban kijöttünk, megértettük, hogy csak segíteni akarnak nekünk, és nagyon jólesett, hogy azt éreztük, megbíznak bennünk.

Ahogy a magyar gyakorlati helyünkön, úgy kint is nagyon kötött volt a napirend, de az időseknek több szórakozási lehetőségük volt, próbálták őket mindenféle szabadidős elfoglaltságba is bevonni, és időnként be is vitték őket – legalábbis akit lehetett – a belvárosba, egy kávézóba.

A környezet is szebb, mint az otthoni, amikor kint voltunk például, nagyon szép őszi virágok és díszek voltak az otthonban, jó volt ilyen szép környezetben dolgozni.

Érdekes volt megtapasztalni, hogy mennyire más Németországban az idősök otthona. Nem volt meglepő, hogy jobban felszerelt, mint a magyarországi otthonok. Sokkal modernebb, jobb minőségű berendezések állnak itt rendelkezésre, a fürdetés például ezerszer könnyebb ezeknek a speciális eszközöknek köszönhetően. Egy-egy ápoltra több ápoló jut, kevesebben vannak egy szobában, és sok olyan felszerelés van, amiből minden gondozottnak van sajátja, nem közösen használják. Az egész otthon tágas, világos, és takarítóból is több van, mint otthon. Látszik, hogy több pénz van az egészségügyben, mint Magyarországon. Sokat kell dolgozni, de arra is odafigyelnek, hogy az ember napközben kicsit pihenni is tudjon. Ez látszik is a dolgozókon, nyugodtabbak, kedélyesebben tudnak az ápolókkal bánni.

A 4 hét alatt nagyon elfáradtunk, mert minden nap korán kellett kelni, és egész nap dolgoztunk, meg az is nehéz volt, hogy egész munkaidő alatt koncentrálni kellett, hogy megértsük, mit mondanak nekünk, de az nagyon jó érzés volt, amikor megértettük őket, és meg tudtuk értetni magunkat.

Összességében nagyon sok élményt szereztünk, köszönjük a lehetőséget!

Galambos Dóra 11. C

Kálózdi Tünde Tímea 11. C

